DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 13 / ČÍSLO 1 / BŘEZEN 2009

Pascha

Chléb Velikonoc

Chléb v Bibli

Mládežnické bohoslužby

(Proto) slavme velikonoce ne se starým kvasem,
s kvasem zla a špatnosti,
ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy.
(1Kor 5,8)

Chléb náš vezdejší

Milí čtenáři Dobrého pastýře, pro toto velikonoční číslo našeho časopisu jsme vybrali téma „chléb“. Mám za to, že není hezčího přirovnání, které Pán Ježíš používá, než právě toto. Chléb je naše každodenní potřeba, něco, co bereme téměř každý den do rukou. Někdy se nám zdá až příliš obyčejný, dokonce nad ním někdy ohrnujeme nos. Chutná nám lépe, když si jej namažeme máslem a ozdobíme plátkem šunky, samotný nám moc nechutná. A přesto nás Ježíš učí za něj prosit v modlitbě Páně: **„Chléb náš vezdejší dej nám dnes“**. Vezdejší by se dalo do dnešní češtiny přeložit jako „každodenní“. Ježíš sám se nám chce stát tím vezdejším - každodenním chlebem. Při Večeři Páně si připomínáme: **Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, to jest tělo mé, které se za vás láme“ Matouš 26,26.** Pokaždé, když bereme do rukou chléb, rozpomínáme se na tato slova. Ježíšovo tělo bylo ztrestáno („rozlámáno“) za naše hříchy, jeho krev byla prolita pro naše vykoupení a vysvobození - to je poselství lásky, které nám přináší zvěst Velikonoc. Někdy se stává, že nám to poselství trošku zevšední, připadne nám, že bychom si je rádi něčím ozdobili a přilepšili, připadá nám jako ten suchý chléb, který nám vázne v krku. Proto se na tyto svátky i v církvi často nalepilo a nabalilo mnoho lidového balastu a přízdob. Jenže stejně jako chuť čerstvého voňavého chleba, tak i evangelijní poselství skutečně okusíme až v jeho syrovosti a nahotě. Pokud toužíme po skutečné duchovní hostině, nenechme se převálcovat velikonočními zvyky, i když některé z nich nám mohou také ledacos připomenout.

Také Židé prožívají období Velikonoc velice intenzivně. Pro ně je toto období spojeno se slavením svátku „Pesach“(z toho naše „Pascha - pašije“). Je to připomenutí jedné z nejpohnutějších dějinných událostí jejich národa - vyvedení Izraele z Egypta. Tehdy při poslední egyptské ráně všechno prvorozené zahynulo, kromě izraelských obydlí, označených krví beránka. Ty anděl smrti překročil (Pesach - přeskočit). Při té příležitosti pojídali Židé beránka pečeného na ohni a nekvašený chléb. Mělo to být ve spěchu, aby byli připraveni na to, až dostanou pokyn k opuštění svých domovů. Kvas je v židovském pojetí symbolem něčeho nesvatého, nečistého, něčeho, co nám brání v přístupu k živému a Svatému Bohu. Proto jsou dodnes pro slavení Pesachu stanovena přísná pravidla, zapsaná do tzv. „Pesachové Hagady“, jakési liturgické pomůcky, podle které Židé tento svátek, ať už v rodinách nebo v širším společenství, slaví. V této souvislosti začínáme rozumět biblickému verši, který je na obálce našeho časopisu: **„Proto slavme velikonoce ne se starým kvasem, s kvasem zla a špatnosti, ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy“ (1Kor 5,8).** Je to výzva také pro nás. Jestli chceme prožít letošní Velikonoce v Boží blízkosti a s duchovním užitkem, využijme přípravné postní období, které církev moudře ustanovila k tomu, abychom ze svého života odstranili všechen starý kvas - nemyslím tím to, abychom jako Židé udělali generální úklid a vymetli každý drobeček kvašeného pečiva, myslím teď na naše srdce. Věřím, že nejen naše tělo, ale i naše duše potřebuje denně čerstvý chléb. Ten nám v hojnosti nabízí náš Pán. Nechme se tedy pozvat na hostinu. Všechno je již připraveno. Velikonoční menu k hostině Slova najdete v našem časopise. Přejeme našim čtenářům požehnané Velikonoce!

R. Rosický

Chléb v Bibli

Starý zákon

- Efraim s národy smísil se, Efraim bude **chléb** podpopelný neobrácený. - Ozeáš 7,8
- Chutný jest někomu **chléb** falše, ale potom ústa jeho pískem naplněna bývají. - Přísloví 20,17
- I budete jísti **chléb** svůj do sytosti a přebývati budete bezpečně v zemi své. - Leviticus 26,5
- Jestliže by lačněl ten, jenž tě nenávidí, nakrm jej **chlebem** a žíznil-li by, napoj jej vodou. - Přísloví 25,21
- Ne samým **chlebem** živ bude člověk, ale vším tím, což vychází z úst Hospodinových, živ bude člověk. - Deuteronomium 8,3
- Nejez **chleba** člověka závistivého, a nežádej lahůdek jeho. - Přísloví 23,6
- Slzy mé jsou mi místo **chleba** dnem i nocí, když říkají každého dne: Kdež jest Bůh tvůj? - Žalm 42,4
- Synu člověčí, **chléb** svůj s strachem jez, a vodu svou s třesením a s zármutkem pí. - Ezechiel 12,18
- Takto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzalémských, o zemi Izraelské: **Chléb** svůj s zármutkem jísti budou, a vodu svou s předěšením píti, aby obloupena byla země jeho z hojnosti své, pro nátisk všech přebývajících v ní. - Ezechiel 12,19
- Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu země té, nebo jako **chléb** náš jsou. - Numeri 14,9
- V potu tváře své budeš jíst **chléb**, dokud se nenavrátíš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátíš. - Genesis 3,19
- Voda kradená sladší jest, a **chléb** pokoutní chutnější. - Přísloví 9,17
- Z země vychází **chléb**, ačkoli pod ní jest něco rozdílného, podobného ohni. - Job 28,5
- Zlehčujete mne u lidu mého pro hrst ječmene a pro kus **chleba**, umrtvujíce duše, které živy nebudou, lhouce lidu mému, kteříž poslouchají lži. - Ezechiel 13,19

Nový zákon

- A když oni jedli, vzav Ježíš **chléb**, a dobrořečiv, lámal, a dal učedníkům, a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. - Matouš 26,26
- Blahoslavený, kdož jí **chléb** v království Božím. - Lukáš 14,15
- **Chléb** náš vezdejší dej nám dnes. - Matouš 6,11
- Já ť jsem ten **chléb** živý, kterýž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jísti ten **chléb**, živ bude na věky. A **chléb**, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. - Jan 6,51
- Ježíš pak řekl jim: Já ť jsem ten **chléb** života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy. - Jan 6,35
- Kalich dobrořečení, kterémuž dobrořečíme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A **chléb**, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? - 1.Korintským 10,16
- Není slušné vzíti **chléb** dětem a vrci štěňatům. - Matouš 15,26
- Přišed pak sám k sobě, řekl: Jak mnozí nájemníci u otce mého hojnost **chleba** mají a já hladem mru! - Lukáš 15,17
- Tedy řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám **chléb** s nebe, ale Otec můj vám dává ten **chléb** s nebe pravý. Nebo **chléb** Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe, a dává život světu. - Jan 6,32.33

- „**Chléb** je veskrze věc spravedlivá, máslo ne vždy, jedincův kořistnický blahobyt nikdy.“ - Josef Čapek
- „**Chléb** otvírá každá ústa.“ - Stanisław Jerzy Lec

zdroj internet

Pro naše hospodyňky - Maces (nekvašený chléb)

Když se řekne maces, asi málokdo z nás ví, oč se jedná. Maces je tradiční pokrm podávaný na židovský svátek Pesach. Je to nekvašený chléb kulatého či hranatého tvaru.

Maces - vzhled a výroba

Hranatý tvar se začal objevovat až s příchodem strojové výroby macesů v Anglii v roce 1875. Tento speciální chléb připomíná spíše krekr a připravuje se z vody a mouky, která je vyráběna ze speciálně hlídané pšenice, která v průběhu celého cyklu zpracování nesmí přijít do styku s vlhkostí. Poté se ihned těsto zpracuje na tenké placky a peče se z obou stran. Tento rychlý způsob zpracování zabrání procesu kvašení, které je právě v období Pesachu nechtěné. Doba od zadělání těsta k jeho upečení nemá přesáhnout 18 minut. Macesy mají dvě základní interpretace: Jsou považovány za „chléb vysvobození", který je spojován se spěšným odchodem Židů z Egypta. Na druhou stranu jsou považovány za „chléb soužení", který připomíná těžký život Izraelitů v Egyptě. Maces má v židovské kuchyni velmi mnoho uplatnění. Kromě tradičního a na pravidla náročného jezení během sederové večeře na Pesach se mohou jíst jen tak či namazané čímkoliv podle chuti. Ale velmi často se rozemlívají do macesové mouky. Společně s křesťanskými Velikonocemi probíhá židovský svátek Pesach, o kterém se v Česku téměř nemluví.

Maces (matzah, matzo)

Když se řekne Pesach, jako první by asi měl vyskočit nekynutý chléb - maces, který doprovází sváteční stůl skoro po celou dobu. Vychází z jednoho z aspektů svátku Pesach, kdy je po celou dobu oslav (8 dní) zakázáno veškeré jídlo obsahující cokoliv kynutého nebo kvašeného. Proto je maces vyráběn ze speciálně hlídané pšeničné mouky, která v průběhu celého cyklu nesmí přijít do styku s vlhkostí, bez soli nebo čehokoliv jiného. Jsou to takové dírkované placky - úplně suché, křehké a skoro bez chuti. Macesy se doporučují jako dietní potravina pro redukční dietu, nebo žaludek, játra a žlučník šetřící diety.

Samotný chléb Maces není zrovna chutný, ale nachází široké uplatnění v dalších receptech, kde se používá rozemletý jako macesová mouka, nebo se máčí v kuřecím vývaru a pak se zapéká s masem. Pro příklad zde můžeme uvést několik receptů.

Macesové řízky

Postup: macesy se na chvíli namočí ve slané vodě, nalámou se na kousky a dají se vždy dva kousky k sobě a obalí se ve vejci rozšlehaném se špetkou soli a macesovou moukou (těsto musí být řídké) a smaží se na pánvi v rozpáleném oleji.

Macesové placičky naslano

Rozpis: 3 macesy, 3 vejce, drobně nakrájená cibule, asi 1/2 lžičky soli.

Postup: macesy namočíme ve vodě do změknutí, poté je dobře vymačkáme a vše smícháme. Necháme 15 minut odpočinout. Poté znovu promícháme a smažíme placičky, které se dávají do oleje polévkovou lžící a trochu se rozplácnou.

autor: Martina Batelová, zdroj - internet

Chléb na naší mapě

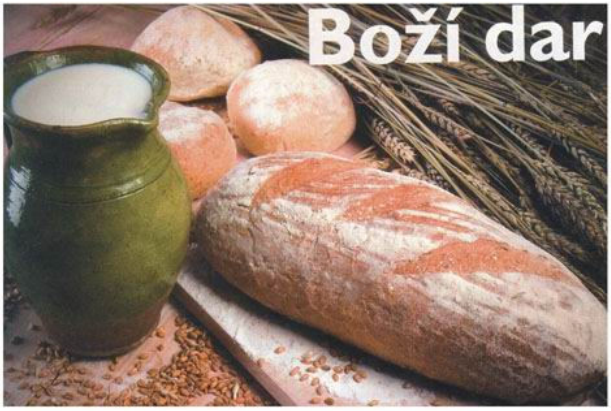

A jak to bylo u nás? O tom, že jsme se zapsali do chlebových dějin světa svědčí i fakt, že nejstarší pec na pečení chleba byla nalezena na našem území v Bylanech u Olomouce a její původ se datuje do období 4800 až 4600 př. n. l..

Nejvíc druhů chleba se prý u nás peklo za krále Jiřího z Poděbrad. Bylo jich dvanáct - žemlový, žitný, nakyslý, mazancový, ječný, prosný, žaludový, jáhlový, pohankový, rýžový, perníkový a koláčový.

Pekl se v každé domácnosti přibližně jednou za čtrnáct dní. Příprava chleba v domácnostech byla provázena úctou a pečlivostí. Chudší rodiny chléb pekly jen ve svátek a v krutých dobách byla mouka nahrazována dokonce pilinami nebo slámou. Pec z kamene či vypálené hlíny stála zpočátku mimo stavení, až později v obytné světnici.

Staročeský chléb

Rozpis: 1000 g hladké mouky, 84 g droždí, šálek teplé vody, lžíce cukru, lžíce polohrubé mouky, 2 lžičky soli, lžíce drceného kmínu, lžička fenyklu, půl lžičky anýzu a koriandru, lžíce octa, 300 ml vody, 2 vařené brambory.

Postup: v teplé vodě rozpustíme cukr, vmícháme polohrubou mouku a rozdrobíme droždí a necháme vzejít kvásek. Do mísy vsypeme hladkou mouku, koření a nastrouhané brambory, přidáme kvásek, vodu a vymísíme těsto, které přikryté necháme asi hodinu kynout. Pak vytvarujeme dva bochníčky, znovu je necháme kynout, potřeme je vodou s cukrem a posypeme kořením. Pečeme prudce při 200 C, pak teplotu snížíme. Po hodině zapíchnutím špejle zkusíme, zda je chléb upečený. Nakonec upečený chléb potřeme sladkou vodou a necháme vychladnout.

zdroj - internet

„Misionáři na Krnovsku“

15. února v neděli odpoledne se v 15 hod. uskutečnilo v našich nových prostorách, které pronajímáme společně s krnovským Tensingem v bývalé škole u kina Mír, sborové odpoledne s názvem „Po stopách Matouše Frantze“. Vyslechli jsme zajímavou přednášku od předsedy Historicko-vlastivědné společnosti Moravan, pana Daniele Říčana a Radovana Rosického, který představil projekt: „Via exulantis“ aneb Po stopách Matouše Frantze, týdenní putování podle starého cestopisu z 18. stol, které by se mělo uskutečnit letos v červenci. Setkání se zúčastnili nejen členové našeho sboru, ale také někteří křesťané z jiných krnovských církví. Během přednášky byl zajištěn paralelní program ve vedlejší místnosti pro děti. Děkujeme také všem, kteří pomohli s přípravou místnosti, programem pro děti a občerstvením. Více o celém projektu naleznete v tomto časopise, v článku Po stopách Matouše Frantze.

staršovstvo sboru fs. ČCE Krnov

Po stopách Matouše Frantze

Tak zní název projektu týdenního putování, které se, dá-li Pán, uskuteční letos v červenci, v týdnu od 11. do 18. 7. 2009. Tento nápad vznikl po objevení zajímavého starého cestopisu z r. 1774, který sepsal jeden kazatel staré Jednoty bratrské, která měla své počátky u nás na Moravě. Tento kazatel působil v polské obci Pawlowiczki, kde kdysi našli útočiště bratři z hornoslezských Rozumic blízko Opavy. Odtud později podnikal své misijní cesty, které směřovaly i k nám na Moravu, při kterých povzbuzoval víru našich předků, kteří zde žili v okolních, tehdy evangelických, vesnicích, také v okolí Krnova. Ale vraťme se do Rozumic. Zde vzniklo v r. 1739 po návštěvě hraběte Zinzendorfa velké duchovní probuzení. Zinzendorf se později zasadil, aby byli do těchto míst posláni z exulantské obce Ochranov bratři Lawatsch a Jindřich Nitschman, za jejichž působení se probuzení rozšířilo i do sousedních obcí (v jedné z nich - Sudicích, je dodnes kazatelská stanice opavského sboru). Když se hrabě Zinzendorf v r. 1726 vracel z Moravy, kam jel do Kroměříže ke kardinálovi ze Schrattenbachu, aby jednal o moravských exulantech a hlavně aby se přimluvil za uvězněného Davida Nitschmanna, jednoho z 5 hl. představitelů tehdejší Jednoty Bratrské, asi se nenadál, že po neúspěšných jednáních, po kterých musel kvapně opustit Kroměříž, aby jej také nezatkli, bude mít ještě příležitost potěšit, a také posloužit těm, kteří byli hladoví po Božím slově. Když projížděl Rozumicemi, ptal se zde po lidech, kteří „milují Spasitele“. Tehdy se dostal na shromáždění v jednom z domů, kde se scházeli probuzení bratři. Když po ukončení bohoslužby vycházel z domu, padl jeho pohled na jednoho 15letého chlapce, který stál ve veřejích domu. Mlčky k němu přistoupil a požehnal mu položením ruky na jeho hlavu. Toto jednání se natolik vrylo do paměti tohoto chlapce, že se z něj později stal

kazatel a misionář. Ten chlapec se jmenoval Matouš Frantz a jeho cestopis se po mnoha letech podařilo objevit v jednom z ochranovských archivů staré Jednoty bratrské. Jsou v něm velmi zajímavé a cenné informace o rostoucím evangelickém probuzení na Moravě a Slezsku, které se přelévalo až do Polska, se kterým nás kdysi spojovaly přátelské vztahy právě díky takovým lidem, jako byl Matouš. Protože cestopis je na tehdejší dobu docela podrobný, chtěli bychom v létě uspořádat s těmi, kteří se nebojí turistiky a zajímají se o historii, asi týdenní putování, při kterém se pokusíme jít stejnou cestou jako Matouš. Navštívíme stejné obce, budeme hledat a ptát se po eventuálních památkách na tyto časy, zdokumentujeme celou cestu a možná i navážeme nová přátelství a přineseme evangelium tam, kde ho před 235 lety přinášel tento odvážný kazatel. Když se bratr Matouš vracel zpět ze svého putování do svého domova v polských Pawlowiczkách, zapsal si do svého cestopisu tuto poznámku: „*Mnohé semeno je skryto v kraji kolem Krnova, zvláště tam, který náleží hraběti Lichtensteinovi. Snad ve všech vesnicích žijí nepokojné duše, je jen škoda, že nemáme svobodu, abychom mohli všechny duše vyhledat. Zatím se s tím nedá nic dělat, než je svěřit do péče Svatého Ducha, a milého Spasitele prositi, aby pro ně udeřila hodina milosti, aby slovo o jeho mukách a smrti mohlo být věrně a svobodně kázáno.*“ *Matheus Frantz, červen 1774, Býkov u Krnova.*

Tehdy čas milosti přišel po schválení tzv. Tolerančního patentu císařem Josefem II. 13.10. r. 1781. (*) Nicméně takové svobody, v jaké žijeme dnes, se tito lidé dočkali až v dnešní době. Je tedy také na nás, abychom alespoň částečně splatili svůj dluh a převzali štafetový kolík po těch, kteří kráčeli s poselstvím evangelia tímto krajem mnoho let před námi.

Chcete se na putování vydat s námi? Přidejte se k nám, třeba jen na část cesty! Podrobné informace o chystané cestě je možné konzultovat se mnou, později budou včas zveřejněny, mnohé již zaznělo také na sborovém odpoledni 15. února v našich nových sborových prostorách u kina Mír.

Pro Dobrého pastýře R. Rosický

(*) Zákon, vydaný Josefem II. pro České země 13. 10. 1781 a pro Uhry 25. 10. 1781, povoloval, mimo do té doby jediného vyznání katolického, i vyznání v konfesi augsburské (luterské), helvetské (reformované, kalvínské) a činnost Pravoslavné církve. Věřící tohoto vyznání nadále směli nabývat majetku, získávat akademické tituly ap. K povoleným protestantským konfesím se přihlásila řada příznivců Jednoty bratrské.

Pozn. red.

Christos vaskres! (Ježíš vstal z mrtvých)

Slyšel jsem jedno vypravování ze Sovětského svazu. V době intenzivního ateistického boje přišli do jedné vesnice dva úspěšní agitátoři. Sezvali celou vesnici do hospody a tam se snažili svými argumenty rozmetat víru vesničanů. Zdálo se, že se jejich dílo opět zdařilo. Potom posměšně vyzvali i přítomného popa, jestli chce něco říci na závěr. Stařiček vstal a řekl jen dvě slova: „Christos vaskres!“ Lidé náhle povstali a zvolali jakoby jedním hlasem: „Va istinu vaskres!“ (Kristus vstal - jistě vstal).

zdroj - internet

Misijní víkend 2009

Občas je dobré vystrčit paty ze svého sboru a zajet se podívat, jak se zvěstuje evangelium jinde, v jiných zemích, jiných kulturách, jiným způsobem. V sobotu 7. března jsem se zúčastnil misijního víkendu v Českém Těšíně, který pořádala Wycliffova misie, ve spolupráci s několika dalšími misijními společnostmi jako presentační akci o své práci a možnostech spolupráce a podpory mezi dalšími křesťany. Kromě Wycliffovy misie (www.wycliffe.cz), která usiluje o to, aby měly všechny národy světa Bibli ve svém mateřském jazyce, se ho zúčastnil Nadační fond KMS (http://sweb.cz/misie), který podporuje různé misionáře, např. i nám známé manžele Kubu a Barču Pszcolkovy, kteří působí v Indonésii. Dále Ebenezer - fond pomoci Židům při návratu do Izraele podle biblických proroctví (ebenezer@volny.cz). Také Nadační fond Nehemia, který podporuje humanitární a charitativní projekty v mnoha zemích světa (www.nehemia.cz), a pokud si vzpomínám, tak ještě OM ČR - což je misijní organizace, která se v České republice snaží motivovat a pomáhat ve vysílání a zapojení křesťanů do místní a světové misie a podporovat růst místních sborů (www.cz.om.org). Tato organizace pracuje i v Evropě, kde má i širší aktivity, které přesahují rámec čistě misijní. Např. v Moldávii, Bosně a Hercegovině, kromě zvěstování evangelia, distribuuje také jídlo a palivo na zimu těm nejchudším z chudých. Ve Švýcarsku, Polsku a Rusku pomáhá alkoholikům a drogově závislým, v Anglii, Řecku předává evangelium bezdomovcům, prostitutkám apod. Tato misie dokonce pracuje i za pomoci misijních lodí, které nesou název Doulos a Logos Hope. Na takovémto misijním víkendu má člověk možnost se setkat s opravdovým misionářem, což se mi opravdu podařilo, a tak vám mohu vyřídit srdečné pozdravy od Kuby Pszcolky, s kterým jsem tam mohl prohodit pár slov. Podle jeho slov se již jeho rodině daří dobře a brzy se chystají znovu vrátit do Indonésie. Kromě poutavého povídání ředitele Evropské Wycliffovy misie, který nám připomenul, že ještě zbývá 2 700 jazyků a místních dialektů na přeložení Bible do své mateřštiny, měli účastníci možnost vyslechnout také presentace jednotl. misií, a také si zazpívat křesťanské chvály v různých jazycích. Celý víkend mě velmi povzbudil a zase mi trošku pootevřel obzory, abych si mohl znovu uvědomit, jak je ta naše planeta, na které žijeme, obrovská a jak mnoho práce na nás křesťany ještě čeká. Pokud se vám zdá, že z vás nikdy misionář nebude, nevadí, přesto se ale můžete alespoň za některé misionáře, misijní organizace či jednotlivé projekty v různých zemích modlit, anebo je i finančně podporovat. Pokud nevíte jak , podívejte se na některé z internetových stránek, které jsou v tomto článku uvedeny. Pozváním nám k tomu může být největší poslání nás křesťanů, které nám Ježíš zanechal: „ Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“

pro Dobrého pastýře R. Rosický

Wolfgang Binder - evropský ředitel Wycliffovy misie

Daniel a Zuzka Kaczmarczikovi se skupinou při chvalách

Most k Bohu

Bůh si přeje mít s námi opravdový vztah.

Bůh stvořil člověka, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. (1. Mojžíšova1,27)

Skrze vzpouru prvního člověka vůči Bohu byl však vztah k Bohu narušen.

Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt zasáhla všechny, protože zhřešili. (Římanům 5,12)

Většina lidí o tom neví. Snaží se dostat k Bohu vlastní cestou. To však není možné.

Spasení není z vás, je to Boží dar, není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. (Efezským 2,9)

Hřích, který všichni učinili, musí být zaplacen smrtí.

Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Římanům 6,23)

Bůh stanovil jedinou cestu, kterou se k němu můžeme dostat.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3,16)

Bůh stavěl most k sobě tím, že jeho Syn Ježíš vzal na sebe naše hříchy, za které zemřel na kříži.

Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. (Římanům 5,8)

Nestačí to však jen vědět. Pokud z celého srdce vyznáme svou vinu, prosíme Ježíše o odpuštění a v důvěře mu přenecháme svůj život, pak budeme zachráněni.

Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života. (Jan 5,24)

přetisknuto z letáku BTM

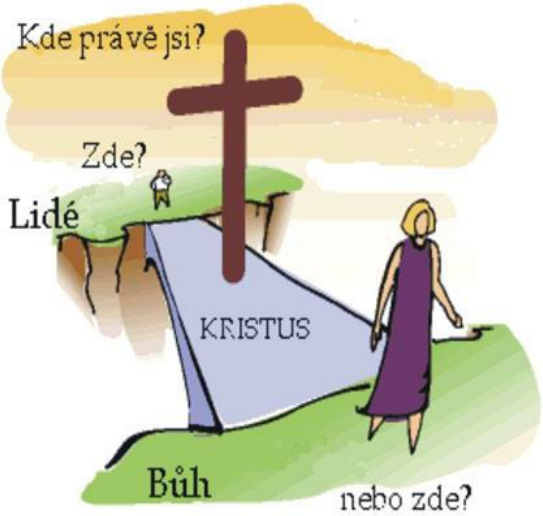

Březen

Ještě pár dní - a bude tu jaro...
Roztaje led a sníh -
křehounké pozdravy jarních květů
rozkvetou na stráních.

Jaro je příslib, jaro je vůně;
příroda jásavě zpívá.
V každičké kapce jarního deště
nebe se na zem dívá.

Pupeny na větvích hrozí, že puknou.
Bude to sláva na počest jara.
Tak každým rokem do nových šatů
obléká se naše země stará...

V jaru je cítit Boží dech,
jenž zemi nový život dává.
Jaro je příslib slavné proměny.
jež Boží děti očekává...

Z knihy „Pojď za mnou"
Věra Gajdošíková

Nač pan prezident zapomněl

Zvykli jsme si vnímat pana prezidenta jako euroskeptika, odpůrce teorie oteplování, zastánce naprosto volné ruky trhu. Důstojného muže, který nemá snad smysl pro humor. Nedávno se zlobil pro zveřejnění televizního záznamu přípravy na projev, před nímž si protáhl kosti. Avšak právě to vše nám jej činí člověčím! Stranou zájmu zůstal, žel, právě jeho novoroční projev. Ne pro to, co obsahoval, nýbrž co v něm scházelo. Nejeden vážný, lidský problém, který se dotýká hluboce naší společnosti, nebyl vůbec zmíněn. Lze je pojmenovat? Pokusme se o to:

1. Jednou z ran, jíž trpí statisíce našich občanů, je **hazard**. Hráčská menšina ohrožuje většinovou společnost. Údajně bylo vloni prosázeno přes 100 miliard korun. Jsme zemí s největším počtem zaregistrovaných heren na světě. Gamblerství s sebou nese vysokou sebevražednost, rozvrácené rodiny, navyšuje kriminalitu. A pokud úpravy zákonných norem dovolují, aby se vesele sázelo prostřednictvím internetu kdekoli na světě, celý problém bude umocněn na druhou. Navzdory ziskům, plynoucím ze zdanění ve prospěch státu a obcí, dopady sázení a hazardu na občany a ekonomiku země jsou ničivé. Prostředky by měly být použity na pomoc postiženým. Vůbec poprvé došlo v České republice veřejně k odmítnutí peněz plynoucích z hazardu. Českobratrská církev evangelická odmítá přijímat dary pocházející z hazardních her a vrátila dar ve výši 12,5 milionu Kč.

2. Až dosud ani jeden prezidentský projev se nezabýval **soužitím většinové a romské populace**. Je otázkou, nač ještě čekáme. Bude pozdě, až dojde k masovějším střetům nebo budou ztráty na životech. Zatím by bylo poctivé věc označit a přiznat, že si nevíme rady a dosavadní snahy jsou nedostatečné a míjí se účinkem. Zcela selhaly politické strany, žádná z nich do voleb nejde s jasným, srozumitelným programem - co dělat. Ožehavých témat se chápou radikálové, jiná nabídka schází. Hned po převratu nám dnešním panem prezidentem bylo slíbeno, že v sociální oblasti si „reflektor" posvítí tam, kam bude třeba. Neposvítí. Pokud jde o vztah k minoritám v naší společnosti, sotva. Chánov či Litvínov jsou jen pověstným vrškem ledovce. V prvém z nich ještě v minulém roce do chánovského ghetta nejezdil téměř žádný autobusový spoj. Nebyla tam údajně ani ordinace lékaře. Provizorní prodejna potravin místní rozhodně neuspokojovala. Z vodovodních kohoutků dlouhých jedenáct let netekla teplá voda. V tom druhém, litvínovském případě, neromské obyvatelstvo vděčně podporovalo akční komanda, jež měla budit respekt u jejich spoluobčanů. Těžko se divit nespokojenosti jedněch i druhých. Všem se zdá, že nemají nikde zastání. Ministerstva školství, sportu, kultury i rozvoje, krajské vlády mají role (až na některé drobné snahy) nezorané. Vyjít vstříc zoufalým občanům obou táborů bude čím dál těžší. Prodlení se nám vymstí v každém směru. Bude nás to stát mnohem více, a to nejen financí.

3. Nepadlo ani slovo o tom, že vážně selhala naše většinová společnost v dalších, konkrétních případech. Pokud jde o vztah k výrazným menšinám, dvacet let nebyla schopna žádná naše reprezentace **dořešit narovnání mezi církvemi a státem**. Právě v uplynulém roce bylo opět potvrzeno, že napříč politickými stranami se naši zastupitelé bojí potřebného řešení jak atheista kříže. Nenormální stav trvá. Trpělivost je pravda křesťanská ctnost; možná se již ale zvrtla v resignaci. Sotva to prospívá i našemu hospodaření a hospodářství.

4. Nebyly zmíněny **hroutící se tradiční výroby**, pokládané za rodinné stříbro. Pravda, již zašlé, to nám snad ekonomové dokáží vysvětlit. Co však scházelo nejen v případě skláren a sirkáren, byl pouhý lidský zájem o zaměstnance. Nepovědělo se ani: „Máte to moc těžké, je nám to opravdu líto, nedaří se nám Vám pomoci." Podobně v době krize psával v předtištěných dopisech postiženým TGM. Avšak naši zastupitelé mohli učinit to málo, co měli: aby zaměstnanci při vypořádání podniků dostávali ze zákona přednost před jinými věřiteli a byly jim tak vyplaceny alespoň ušlé, nevyplacené mzdy.

5. Často se oháníme daňovými poplatníky, jimiž jsme. Máme tam své želízko? Do nebe volající je většinový podíl státu v ČEZu. Na vlastní uši jsem na semináři v Daňkovicích slyšel ministra Bursíka, že stát prodá své akcie, aby mohl zaplatit část schodku v rozpočtu. Dnes je snad rád, že se tak nestalo. Stálý příjem pro stát z akcií je, zdá se, výhodnější. Ovšem **otřesné je, že stát dopustí v roce 2009 zdražení cen energií o více než 10 % a něco takového nezamezí**. Nejde jen o to, že se zdražuje, i kdyby ceny ve světě klesaly, ale především proto, že ČEZ má mnohamiliardové zisky, podnikatelsky expanduje, a občané se na zisku nepodílejí, byť státní investice do elektráren byly enormní a mimořádný zisk přinášejí. Těžko pak budeme hrdí na atomové elektrárny a jejich kormidelníky, když v ceně energie se to neprojeví, byť stát je většinovým vlastníkem.

6. **Neslyšeli jsme kritického slova o hráčích světového byznysu**, kteří otevřeli stavidla světové krize. Protáčeli miliardy, které mizely v pyramidě, v níž už pokladu není, jen vír manka, strhávající druhé. Ani slovo o tunelech nesrovnatelných s našimi z drobné privatizace. O zodpovědnosti profesionálů, kapitánů bank a nezměrných prostředcích státu, napumpovaných do privátních firem, které údajně oproti státu umějí lépe hospodařit. Nakonec co určitě scházelo, bylo lidské slovo, jež by potěšilo laika, který se diví. Co by nezaskřípalo falší či vypočítaným efektem; otevřeně se dotklo problémů, pojmenovalo je, přiznalo zklamání či bezradnost. **Vše by bylo lepší než mlčení**.

Jan Kašper (farář ČCE v Brandýse nad Labem), z č.4/2009 Evang. týdeníku-Kost. jisker

Pozn. redakce: Palčivé problémy, které v článku naznačil br. farář Jan Kašper jsou jen vrcholem ledovce, který musí naše vláda a prezident řešit, tento článek vznikl ještě před pádem naší současné vlády. I my křesťané neseme část zodpovědnosti za tuto neutěšenou situaci. Je to výzva k modlitbám za lidi v moci postavené, tak jak o tom čteme v 1. Tim 2. Kap.1- 4: „**Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.**“

V Missouri zastřelil muž faráře během bohoslužeb

Fred Winters, zastřelný farář z Maryvillu
Autor: Firs Babtiste Church Maryville Missouri

Při nedělní mši byl v baptistickém kostele v Maryville v osm ráno zastřelen farář před zraky vyděšených účastníků nedělní bohoslužby. Další dva lidé byli převezeni do nemocnice.

Fred Winters, farář prvního babtistického kostela v Marywille, byl nejdříve postřelen a poté napaden nožem. Podle policie byly při útoku zraněny nožem další tři osoby včetně samotného vraha. Ten do kostela vešel v průběhu bohoslužby a postavil se na stupínek, odkud na pastora třikrát vystřelil. Pak vytáhnul nůž, přičemž sám sebe zranil. Dva přihlížející se mu v jeho jednání snažili zabránit, ty ale útočník také zranil.

Podle nemocnice v St. Louis, kam byli všichni zranění letecky převeženi, jsou v nemocnici tři zranění muži včetně vraha. Farář byl v době příletu do nemocnice již mrtvý. Jeden ze zraněných je na operačním sále. Stav útočníka odmítla nemocnice sdělit.

Winters v kostele kázal již přes dvacet let. Stejně dlouho byl již ženatý. S maželkou měl syna a dceru.

zdroj - internet

Mezi vojenskou kampaní v Gaze a volbami

Je jedním z nejpopulárnějších politiků v zemi a mohl by se stát příštím izraelským premiérem. Ze západního hlediska je jednou z nejspornějších vůdčích osobností Blízkého východu: Benjamin Netanjahu. Přátelé i nepřátelé mu vesměs říkají jen „Bibi". Od r. 1996 do 1999 byl již předsedou vlády. V letech 2003 a 2005 byl ministrem financí, předtím ministrem zahraničí a izraelským vyslancem v OSN. Na jedné straně byl v r. 2005 výslovně proti jednostrannému vyklizení Gazy a odstoupil kvůli tomu ze Šaronovy vlády. Na druhé straně vyjednával s Jásirem Arafatem. Žádný izraelský šéf vlády neodstoupil Palestincům tolik území jako Netanjahu.

V polovině ledna, 18. dne operace „Lité olovo", dobrý měsíc před parlamentními volbami, odpovídal vůdce izraelské opozice při setkání se zástupci zahraničního tisku v hotelu King David na jejich otázky. Objasňoval svůj pohled na válku proti Hamásu, stanovisko k Olmertově vládě a své vztahy k novému americkému presidentovi. Toto je výtah z tiskové konference:

Válka v pásmu Gazy…

…je spravedlivá válka. Žádná nemůže být spravedlivější.

Cílem izraelské vojenské ofenzívy „Lité olovo" je...

…jednoznačné vítězství nad Hamásem. Tato organizace musí být připravena o schopnost terorizovat Izrael. Kromě toho musí být obnovena odstrašující síla Izraele v regionu. Také kanály, kterými Hamás v minulých letech hromadil zbrojní arzenál v Gaze, musí být přerušeny.

Směrem k zahraničí: Co byste dělal...?

…kdyby vaše země byla po osm let zasypávána tisíci raket? Osm let, to jsou dvě funkční období amerického presidenta. Dovedete si představit, že by nějaká země v podobném případě čekala třeba jen osm měsíců, osm týdnů nebo jen osm dnů, než by se začala bránit? Izrael čekal velice, velice dlouho!

Hamás…

…je teroristická organizace, jejímž cílem je zničení Izraele. Máme v něm nepřítele, který nás chce vymazat z povrchu země. Hamás se stále znovu zapřísahá, že s raketovým ostřelováním nepřestane. Jediný klid, o který mu jde, je klid hřbitova: Izrael v hrobě a na hrobech tančí Hamás. Hamás je totéž co Al-Kajda. S Al-Kajdou nikdo o míru nevyjednává. Nikoho ani nenapadne nabízet Al-Kajdě nějaké ústupky. Hamás musí z pásma Gazy nakonec zmizet.

Co byste dělal Vy…?

…kdyby na vás stříleli raketami z mešit, ze škol a z civilních sídel? Odpověď zní: dělali byste přinejmenším totéž, co dělá dnes Izrael. To není bitva o bezpečnost. Toto je bitva o pravdu a spravedlnost.

Není pravda…

…že Izrael má namířeno na civilisty. Naší snahou je maximálně redukovat počet civilních obětí. Litujeme každého nevinného života, který je v této válce zmařen. Ale odpovědná vláda nemůže teroristům, kteří se schovávají za živé lidské štíty, zaručit imunitu. Kdybychom to dělali - nejen na bitevním poli, ale i na poli veřejného mínění - uznali bychom oprávněnost teroru. Schválili bychom taktiku, která je dnes používána proti nám, ale nakonec se obrátí i proti vašim zemím. Říkám to s naprostou jistotou:

Jestli tento jev nezarazíme teď, bude se šířit dál.

Měl by Izrael znovu obsadit pásmo Gazy?

Já jsem byl proti tomu, abychom se odtamtud stahovali. Stalo se právě to, čeho jsem se bál: Gaza se stala teroristickou základnou Íránu. Nemyslím si, že bychom se

měli do Gazy vrátit a trvale ji obsadit. Na druhé straně nesmíme stejnou chybu opakovat znovu například tím, že vyklidíme Golany, které ovládají Tel Aviv a Ben Gurionovo letiště, nebo polovinu Jeruzaléma.

Co bude v pásmu Gazy po Hamásu?

Velká část palestinského národa a arabského světa dobře ví, co je Hamás zač. Mnozí tajně doufají - někteří se s tím dokonce ani moc netají, že tohle střetnutí vyhrajeme. O tom se málo mluví, ale Hamás využívá současnou krizi k likvidaci politických protivníků. Mnoha Arabům je jasné, že Hamás je dnes i jejich nepřítelem a nepřítelem míru.

Jaký je váš vztah k Obamovi a především k jeho budoucí ministryni zahraničí Hillary Clintonové, která se už před deseti lety vyslovovala pro palestinský stát?

Pokud budu zvolen, budu rád spolupracovat s novým presidentem USA i s jeho ministryní zahraničí Hillary Clintonovou. Myslím, že oba v minulých letech vyslovili důležité věci, kterým je radno naslouchat.

Neovlivňuje válka v Gaze volební boj ve váš neprospěch?

Volby máme různé, Izrael však máme jen jeden. Tuto válku musí Izrael vyhrát. Pokud by se nepodařilo provést volby tak, jak byly naplánovány, znamenalo by to, že teroristé mohou izraelskou demokracii učinit svým rukojmím.

© Johannes Gerloff,
Křesťanský mediální svaz KEP,
přeložil Pavel Mareš,
www.israelnetz.com

Benefiční koncert ve prospěch nejpotřebnějších

V neděli 22. února t.r. odpoledne se v Koncertní síni - kostele Sv. Ducha uskutečnil již po několikáté benefiční koncert, jehož organizátoři - Římskokatolická farnost, Farní sbor ČCE a místní organizace KDU-ČSL - všichni z Krnova, se rozhodli celý výtěžek věnovat pro potřeby práce pátera Petera Kremnického - katolického kněze. Ten vede na Podkarpatské Rusi ve vesnici Tjačiv již patnáctým rokem dětský domov pro místní sirotky. Toto místo se nachází nedaleko slovenských hranic, blízko Užgorodu.

Vystoupil zde krnovský hudební sbor pod vedením sbormistra pana Václava Mičky s pestrým a vzorně připraveným programem. Formou dobrovolného vstupného bylo vybráno celkem 13 090 Kč. Celá tato částka byla již odeslána adresátovi.

Vloni za tehdy odeslanou finanční podporu organizátoři obdrželi od p. P. Kremnického děkovný dopis, ze kterého cituji: „…vřelé díky za Vaši opětovnou finanční pomoc pro naše misie - výtěžek benefičního koncertu ve výši 10 000 Kč. Jsem na Zakarpatí patnáctým rokem a zamiloval jsem se do tohoto kraje i lidí. Je tady mnohem více bídy, než jsem si zpočátku myslel. Ale i díky Vaší pomoci můžeme více pomáhat a žít pro jiné.

Modlím se za Vás, kéž Vám dobrý Bůh odmění stonásobně svým požehnáním…".

B. Marek

Křehká naděje

Jak křehká jsi - naděje -
vbitá do těžkých trámů,
sevřená v náruč
mlčící země,
matky bolestné,
jež otevřela ústa
a hasila žízeň
krůpějemi slz a krve
svého syna -
Syna člověka,
na jehož ramena
byl vložen hřích
všech věků.

Jak pevná jsi - naděje.
Hle, Kristus z mrtvých vstal,
první ze všech, kdo zesnuli.

Báseň ze sbírky
„Variace na jediné téma"
Od Pavla Smetany

Češi se skládají na zoufalé cizince bez práce

Plzeň - Situace zahraničních pracovníků, kteří se ocitli bez práce a finančních prostředků, vzbudila vlnu solidarity. Církve v kraji na pomoc dělníkům uspořádaly sbírky a charitativní akce.

„O prvních třech březnových nedělích vyhlásila řada sborů Českobratrské církve evangelické (ČCE) v západních Čechách sbírky na pomoc Mongolům bez práce. K peněžním i materiálním sbírkám se připojily například evangelické sbory v Plzni, Rokycanech, Domažlicích, Přešticích nebo Chrástu. Celkem se vybralo přes 35 tisíc korun a k tomu potraviny v hodnotě dalších tisíců," sdělil Karel Šimr, farář ČCE v Chrástu.

Například chrástečtí evangelíci uspořádali v neděli 8. března 2009 sbírku s názvem Buďme sousedy, k níž přizvali i ostatní spoluobčany. „V kasičce se sešlo sedm a půl tisíce korun a k tomu potraviny a hygienické potřeby v hodnotě dalšího půldruhého tisíce," dodal Karel Šimr.

Dary z finanční sbírky v Chrástu byly předány následující den Mongolům na ubytovnu v sousední Zábělé. „Obdobná pomoc rokycanského evangelického sboru putovala ještě týž den k dalším Mongolům, ubytovaným v Plzni-Koterově," doplnil Karel Šimr.

Plzeň patří mezi lokality s největším počtem cizinců u nás. V důsledku hospodářské krize většina firem v regionu propouští kmenové i agenturní zaměstnance. Nejvíce zasaženi jsou zejména nejchudší pracovníci z Mongolska. Jedná se řádově o stovky až tisíce lidí, kterým schází základní prostředky k živobytí.

Kromě materiální pomoci podporuje charitní Poradna pro cizince zahraniční pracovníky v tíživé situaci při jednání s úřady, při vyřizování návratů do vlasti nebo hledání zaměstnání. Finanční prostředky využívá na nákup potravin a dalších základních životních potřeb, úhradu nezbytné lékařské péče, tlumočení nebo nákup jízdenek MHD.

Solidaritu s cizinci vyjadřují i další církve v Plzni.

Evangelická církev metodistická jako první už v lednu a únoru 2009 zorganizovala potravinovou pomoc a každé úterý pořádá pro Mongoly kurzy češtiny. Ke sbírkám se připojili i vysokoškolští studenti z křesťanského klubu Hora a lidé z Křesťanského společenství Plzeň nebo římskokatolické farnosti u katedrály sv. Bartoloměje.

„Lidé, kteří by rádi pomohli zahraničním dělníkům v nouzi, tak mohou učinit i prostřednictvím římskokatolické farnosti u katedrály sv. Bartoloměje. Na faru, která sídlí v Plzni ve Františkánské ulici, mohou nosit trvanlivé potraviny. Ty budou potom předány potřebným bez prostředků," řekla Alena Ouředníková, mluvčí plzeňského biskupství.

Podpořit cizince, kteří ztratili práci můžete i vy, když přijdete na charitativní koncert.

„Koná se v pátek 3. dubna v centru organizace YWAM, která akci spolu s Poradnou pro cizince, Diecézní charitou Plzeň a Diakonickým odborem západočeského seniorátu ČCE pořádá. Výtěžek koncertu podpoří Mongoly a další cizince bez příjmů. Vystoupí na něm například mongolská operní pěvkyně Jagarmaa Dagvasuren," upřesnil Karel Šimr.

Další podrobnosti o koncertu budou ještě upřesněny. „Zatím ještě koncert plánujeme. Ještě neznáme přesný čas ani přesný rozvrh večera. Podrobnosti se zájemci dozví přímo v sídle křesťanské organizace YWAM v Plzni v ulici Boženy Němcové nebo na jejích webových stránkách www.ywamplzen.org," vysvětluje Karel Šimr.

„Na faru ve Františkánské ulici mohou lidé nosit trvanlivé potraviny pro cizince bez práce." A. Ouředníková, plzeňské biskupství.

převzato z internetu
Mladá fronta DNES - plzeňský kraj

Pochybil jsem, přiznal papež Benedikt XVI.

ŘÍM - Papež Benedikt XVI. prý v osobním dopise přiznává pochybení v kontroverzním zrušení exkomunikace čtyř biskupů z tradicionalistického Bratrstva svatého Pia X. Hlava katolíků v dopise potvrzuje svou vůli po smíření, stěžuje si ale zároveň na „nepřátelství" katolíků, jehož se mu dostalo během sporu kolem Piova bratrstva a popírače holokaustu biskupa Richarda Williamsona. Napsala to dnes agentura DPA s odvoláním na italský deník Il Giornale a agenturu Kath.net.

Papežův dopis obdržela německá biskupská konference, která včera Benediktu XVI. poděkovala za jeho upřímnost a ocenila jej za „čestné vyrovnání se všemi věřícími". Papež podle médií v dopise připouští, že první „nehodou" bylo podcenění významu internetu. Williamsonovy názory měly být prošetřeny dříve, aby jejich zveřejnění „nepředvídaně nekolidovalo" s částečnou rehabilitací biskupů skupiny. Za druhé bylo „jen nedostatečně zveřejněno", proč byla exkomunikace čtyř biskupů odvolána a co tím církev chtěla vyjádřit.

Snaha sjednotit věřící Rozhodně totiž nešlo o uznání ultrakonzervativního a za antisemitismus kritizovaného bratrstva a jeho postojů. Šlo naopak o snahu sjednotit věřící „ve světě, z nějž stále více mizí Bůh", místo toho ale došlo k „narušení míru mezi katolíky a Židy, a i uvnitř církve". Papeže znepokojilo, že v celkovém důsledku pak „i někteří katolíci, kteří by to měli vědět lépe, cítili potřebu vyjádřit mi nepřátelství". Únorové zrušení exkomunikace čtyř biskupů z tradicionalistického Bratrstva svatého Pia X. vyvolalo ve světě pobouření. Zasloužil se o to především nejvýraznější představitel bratrstva britský biskup Richard Williamson, když prakticky ve stejnou dobu veřejně prohlásil, že nevěří v existenci nacistických plynových komor a že v koncentračních táborech zemřelo nejvýš 300 tisíc Židů, ne šest milionů.

převzato z internetu, www.lidovky.cz

Velikonoce 2009

Srdečně vás zveme k postním a velikonočním bohoslužbám:

Krnov:

úterý 31. 3. - postní bohoslužba v 17.30 v kostele
(slovem poslouží br. Jaroslav Vejmola)

Květná neděle 5. 4. - bohoslužby s Večeří Páně v 9.45 hod.
(s požehnáním dítěti - Jeroným Šimek)

pondělí 6. 4. - ekumenické modlitební setkání v 18.00 hod.
(Křesťanská společenství - Dům neziskových organizací „DNO" - přízemí)

Velký pátek 10. 4. - pašijní bohoslužby s Večeří Páně v 17.00 hod.

Velikonoční neděle 12. 4. - bohoslužby s Večeří Páně v 9.45 hod.

Krasov:

úterý 7. 4. - postní bohoslužba v 13.00 hod u s. Ničmanové

Velikonoční neděle 12. 4. - bohoslužby s Večeří Páně ve 14 hod.
u s. Ničmanové (dle dohody)

Třemešná:

Velikonoční neděle 12. 4. - bohoslužby s Večeří Páně v 8.00 hod. (v katolickém kostele)

Špetka humoru :o)

Pastora rozčilovalo, jak Tom předstírá, že poslouchá kázání. Tak se můj manžel rozhodl nic nepředstírat.

Vězeňský kaplan promlouvá k recidivistovi, který už potřetí vyloupil pokladnu:

„Můj synu, až se dostaneš na svobodu, rád ti budu pomáhat."

„Moc děkuji za nabídku, důstojnosti," povídá vězeň, „ale na to musí být odborník."

\- - -

Farář se ptá na hodině náboženství dětí: „Kdo chce jít do nebe?" Hlásí se všichni kromě Pepíčka. „Proč ty do nebe nechceš?" „Protože maminka říkala, že mám jít ze školy rovnou domů!"

Naši oslavenci

Všem níže vypsaným oslavencům srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží milost a ochranu od našeho Pána. Když jsem procházel knihu Přísloví, našel jsem v ní dobrou radu na prodloužení života: *„Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje.* ***Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj****. Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdlo, napiš je na tabulku svého srdce. Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských. Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespoléhej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. Nebuď ve svých očích moudrý, boj se Hospodina, od zlého se odvrať. To dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem. Cti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody! Bohatě se naplní tvé sýpky, moštem budou přetékat tvé kádě.“ (Přísl.3;1-10)*

Duben:

Mičanová Elen
Butora Jiří
Kielar Bronislav
Ondruchová Helena
Sedláček Rostislav
Svítilová Marta
Zmrzlík Zdeněk
Zmrzlíková Jana
Zmrzlíková Miriam
Anděl Jaroslav (Lichnov)
Šimek Květoslav (Brantice)
Malík Pavel
Nováková Věra

Květen:

Chlápková Tereza (Brantice)
Kubicová Alena
Mičanová Zdeňka
Svítilová Hana
Rosická Martina
Čepara Nikolaj (Brantice)
Labaj Vladislav (Heřmanovice)
Semera Jiří (Lichnov)
Strádal Vladimír (Brantice)
Tyleček Šimon
Šrámková Anna
Šrámek Miroslav

Červen:

Kielarová Jarmila
Maláčová Tamara
Marek Bedřich
Roztomilá Eva
Sedláčková Adéla
Svítil Milan
Vaňková Gabriela
Rosický Aleš
Šimková Alžběta (Brantice)
Galda Arnošt (Třemešná)
Šrámek Roman (Třemešná)
Pecháčková Alena (Třemešná)
Vaňková Ludmila
Kovalčík Karel
Vavrečková Ludmila

R. Sedláčková, R. Rosický

Připomínka výročí nástupu komunistické moci v r. 1948

V pondělí 23. února t.r. odpoledne se nejprve u pomníku v parku před gymnáziem sešli organizátoři připomínkové akce - místní organizace KDU-ČSL, Římskokatolické farnosti, sboru ČCE a společně se zástupci místního sdružení ODS, včetně paní starostky, krátkými proslovy a zapálením svíček uctili památku všech popravených, umučených a vězněných obětí komunistického režimu. Připomínková akce poté pokračovala od 17.00 hod v kostele sv. Mikuláše mší, kterou celebroval kněz ThDr. Antonín Huvár. Ten se stal - krátce po svém vysvěcení za kněze - přímým pamětníkem likvidační akce zavírání klášterů a deportace stovek kněží v r. 1950 do vězení a později do pracovních táborů. Na této mši se podílel závěrečnou modlitbou i br. Radovan Rosický a za synagogu modlitbou v hebrejštině i češtině Petr Aron Tesař.

B Marek

Umíte se radovat a být vděční za dary, které nám Bůh dává?

V tomto duchu se nesly druhé alternativní bohoslužby, které měla mládež na starost. A pokud jste nemohli z jakýchkoliv důvodů sedět v našem kostelíku a poslouchat, jak jsme se s tímto tématem poprali, zkusím vás trošičku provést onou nedělí na tomto listu papíru.

I s těmito bohoslužbami nám pomohl Radovan Rosický a hned na začátku je uvedl těmito slovy: „Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím: Radujte se. Mírnost vaše s námi buď všechněm lidem. Pán je blízko.“ Po těchto slovech se hudebníci skupiny Angles chopili nástrojů, naladili hlasy a zahráli krásné tři písně. Za nimi následovala modlitba a promítání našeho krátkého filmu s anketou, ve které jsme lidem pokládali otázku: Co ti v poslední době udělalo největší radost? Anketa byla natočena v Krnově a ptali jsme se obyčejných lidí na ulici, kteří podle všeho přece jen zažívají aspoň trochu radosti.

Poté přišla na řadu další ukázka z naší tvorby, a to krátká scénka s názvem Mimořádná operace. V ní jsme se na chvilku vžili do rolí lékařů, zdravotních sester a rodičů nemocného dítěte, které se bojí operace mandlí. Ale co bych vám vše převypravovala, přečtěte si příběh sami:

Mimořádná operace

Do nemocnice přijali malého chlapce, aby mu vytrhli mandle. Z vyhlídky na to, co se má dít, byl tak nervózní, že lékař poradil rodičům, aby počkali, než skončí operace. Když pak za ním šli na pokoj, báli se, že bude celý zničený a v šoku. K jejich údivu ho ale našli, jak vzrušeně sedí a je celý žhavý vypravovat jim svou zkušenost.

„Byl tam Bůh!“ vykřikl. „Viděl jsem ho. Mluvil se mnou.“ „Jistěže tam byl Bůh, miláčku,“ řekla mu maminka, „ale zcela určitě jsi jej neviděl a nemluvil s ním“.

„Mluvil, mluvil,“ trvalo dítě na svém.

Otec se ho pak zeptal, jak Bůh vypadal.

„Byl celý v zeleném a viděl jsem jen jeho oči. Měl zelené šaty a zelenou čepici a zelenou látku před pusu.“

„Aha,“ řekl otec a snažil se skrýt své pobavení. „A jak jsi přišel na to, že je to Bůh?“

„Víš, tati,“ odpověděl chlapeček, „kolem mě byli tři celí bílí andělé a dva z nich byly slečny andělky a ten třetí byl pan anděl. Pan anděl mi řekl, ať otevřu pusu. Podíval se dovnitř a všechno, co viděl, hned hlásil tomu zelenému. A potom řekl:

„Pane Bože, pojďte se podívat na ty mandle.“ Tak Bůh přišel a podíval se a pak mi řekl: „Neboj se. Neublížím ti.“ A já už se pak ani trošičku nebál, protože mi to dělal sám Bůh!“

Ujišťuji vás, že jen s pokornou myslí dítěte můžete vejít do Božího království a něco znamenat. Podle Mt 18,3.

J. A. Feehan, Bůh ukrytý v příbězích

Po krásném dramatickém zážitku nás opět rozezpívala skupina Angles a navodila atmosféru pro přečtení velmi povedené úvahy Lidky Lukášové. A když už jsme byli v duchovním rozjímání, navázali jsme další milou prezentací - promítnutím krásných květin s ještě hezčím textem, který měl navodit úsměv na Vašich tvářích.

Náš vyhraněný čas se ale rychle naplnil. My jsme ukončili duchovní program modlitbou a poprosili hudební skupinu o poslední písně. …Malé překvapení ale mělo teprve přijít.

My všichni v mládeži jsme Vás chtěli na konci obdarovat, a tak jsme měli na kůru připravenu asi stovku nafouklých balónků s textem o radosti. Při poslední písni jsme je pouštěli dolů do lavic. Snad některé tento dětský nápad potěšil a vyloudil úsměv na tváři.

Takto v mých očích proběhla Mládežnická bohoslužba, která se konala 15. 3. 2009.

Káťa J.

PS: Touto cestou děkujeme za pomoc skupině Angles, všem účastníkům a zároveň se omlouváme, pokud jsme někoho nechtěně polekali balónkem padajícím z kůru.

Úvaha o radosti a Velikonocích

Radost je neodmyslitelná součást života každého tvora. Bez radosti bychom dlouho nevydrželi. Potřebujeme ji, abychom měli vůli žít. Kdo se neraduje, je smutný nebo nešťastný. Potřebuje pomoc. Jakoukoli. Někteří vyhledávají psychology, jiní povzbuzující látky. Ale ne všichni ztrápení lidé se dostanou do rukou odborníků. To je vidět kolem nás. Hodně lidí něco trápí a nechávají si to pro sebe. Myslím si, že velký podíl na tom má dnešní hektická doba. Ničeho si nevážíme. Staráme se jen o sebe. Pracujeme na úkor svých sil, jen abychom více vydělali a měli se lépe. Háček je v tom, že se to stane naší prioritou. Věci řídící náš život. To je špatně. Věci nám nemohou vládnout. Nám vládne jedině náš Pán. Jeho bychom se měli držet. Jemu vděčíme za náš život na zemi. I za život věčný, který nám dal prostřednictvím obětování svého jediného syna za nás hříšné - Ježíše Krista. Je to obrovský dar, ze kterého bychom měli mít tu největší radost. Ale je tomu opravdu tak? A umíme se radovat i ze všedních věcí? Vždyť právě z maličkostí se stávají velké věci.

Blíží se Velikonoce. Je postní období a nejvyšší čas, abychom se na náš největší svátek připravili. Hlavně po duchovní stránce. Abychom byli opravdu připraveni na radostnou zvěst Boží. Napadlo mě sepsat několik bodů, nad kterými bychom se měli v tomto období ztišit. Odevzdat Bohu naše hříchy a vše, co nás trápí. Najít, co nám brání žít s Bohem. Hledat cestu, jak vycházet s lidmi a přírodou v harmonii. Zamyslet se nad sebou samými, jak žijeme, jak se chováme, co bychom měli na sobě zlepšit a čeho se vyvarovat. Za co Pánu děkovat. Za koho se modlit. Jak pomoci lidem v nesnázích. Jak se zapojit do činnosti sboru. Jak mít radost ze života. A spolu s Bohem vyřešit tyto otázky v modlitbě. Ne ale pro všechny je komunikace s Bohem jednoduchá. Je třeba prosit a hledat jeho přítomnost, která nám dává pocit jistoty, bezpečí, lásky a radosti. A to mít stále na vědomí a přechovávat v srdci.

Lidem pak budeme moci svým božím světlem pomoci rozveselit jejich duši.

L. Lukášová

Otázky kolem Velikonoc

Kdy se slaví Velikonoce? Slyšela jsem, že jsou pokaždé jindy, je to pravda?

Datum Velikonoc se řídí datem prvního jarního úplňku. Neděle Hodu Božího velikonočního je vždy po prvním jarním úplňku. Datum kolísá od 22. 3. do 25. 4.

Nějak se s kamarádkami nemůžeme dopočítat čtyřiceti postních dnů. Kdy končí postní doba a začínají Velikonoce?

Velikonoce začínají večerní bohoslužbou na Zelený čtvrtek. Postní doba začíná na Popeleční středu a 40 dní se počítá od Popeleční středy do Bílé soboty bez započtení postních nedělí.

Proč se jí špenát na Zelený čtvrtek a proč je ten čtvrtek vlastně zelený?

Jíst špenát na Zelený čtvrtek je lidovým zvykem, který s duchovním obsahem Velikonoc vůbec nesouvisí. Název Zelený čtvrtek vznikl přesmyčkou původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (Zelený čtvrtek).

Proč je státní svátek zrovna v pondělí, když Poslední večeře byla ve čtvrtek a ukřižování Páně v pátek?

V některých zemích je po celé velikonoční triduum volno pro všechny. Záleží na jednotlivé zemi. Za doby komunismu byla snaha vymazat duchovní obsah Velikonoc z mysli lidí. A tyto dny se přirozeně vůbec nepřipomínaly. Zůstalo jenom velikonoční pondělí, jako zbytek tradice velikonočního oktávu, i když tento den není duchovně tak významný.

Odpovídá biskup Václav Malý
z knihy „Velikonoce - soubor různých textů"

Středisko Slezské diakonie Benjamín otevírá pro klienty
novou aktivitu – **CVIČNÝ BYT**

CHRPA, sociální firma Slezské diakonie, nabízí
novou službu - **ZAHRADNICTVÍ**

SRDEČNĚ VÁS PROTO ZVEME

NA SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

dne 31.3.2009 od 10.00 do 16.00

areál Flemmichovy vily (bývalý kojenecký ústav), Hlubčická 18, KRNOV

SLEZSKÁ DIAKONIE

BENJAMIN

CHRPA sociální firma Slezské diakonie o.p.s.

Kontakty:
Středisko Benjamín, SPC 54, 794 01 Krnov, tel.: 554 610 402, benjamin@sdk.cz
CHRPA, Hlubčická 18, 794 01 Krnov, tel.: 733 142 405, chrpa@sdk.cz
Internet: www.sdk.cz, www.slezskadiakonie.cz, www.chrpakrnov.cz

Dětská stránka - Velikonoce

Milé děti, největší křestanské svátky se jmenují Velikonoce, ten název je odvozen od Veliké noci, tmy která zahalila celou zemi, když byl Pán Ježíš ukřižován za naše hříchy. Tato tma nastala v pravé poledne a trvala až do tří hodin. Lidé z toho byli pěkně vyděšení, ale ještě víc byli smutní z toho, že viděli Pána Ježíše přibitého na kříži, jak volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Už se vám někdy zdálo že vás Pán Bůh opustil? Myslím, že to už zažil úplně každý. Pán Bůh ale svého Syna neopustil, a neopustí ani vás. Pán Ježíš přišel na tento svět právě proto, abychom nezůstali sami a nemuseli se s tou tmou, která je někdy v našem srdci, prát sami. Ten, kdo uvěří, že Pán Ježíš umřel i za něj a poprosí ho za odpuštění svých hříchů, může od něj zadarmo přijmout odpuštění a věčný život. Už jsi to někdy ve svém životě udělal? Pokud ne, tak to rozhodnutí můžeš udělat třeba právě o těchto Velikonocích. Dnes už lidé Velikonoce slaví spíš jen jako svátky jara, proto kdybyste si na některé věci nemohli vzpomenout, připravili jsme pro vás několik omalovánek, podle kterých si můžete třeba s rodiči anebo s babičkou a dědečkem popovídat. Je tam i nápověda, kde se o tom můžete dočíst v Bibli. Pro ty přemýšlivější z vás je připraven ještě rébus s domečky. Přejeme vám krásné Velikonoce, prozářené sluncem Boží lásky.

Dokážeš mezi učedníky Pána Ježíše najít toho, který ho zradil? Jak se jmenoval?

V době po Ježíšově ukřižování byli učedníci ze strachu schovaní v domě za zamčenými dveřmi. Jednoho dne k nim přišel vzkříšený Ježíš. V tu dobu tam jeden z učedníků nebyl. Jeho jméno zjistíš, když najdeš domeček, který jako jediný na obrázku není 2x.

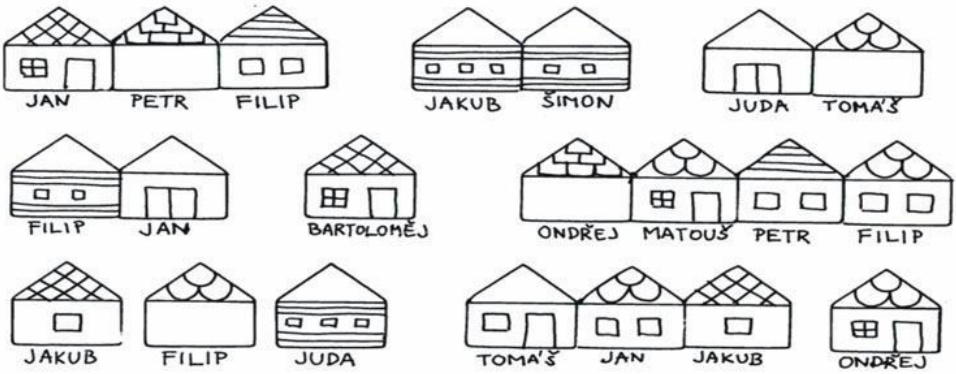

www.deti.vira.cz

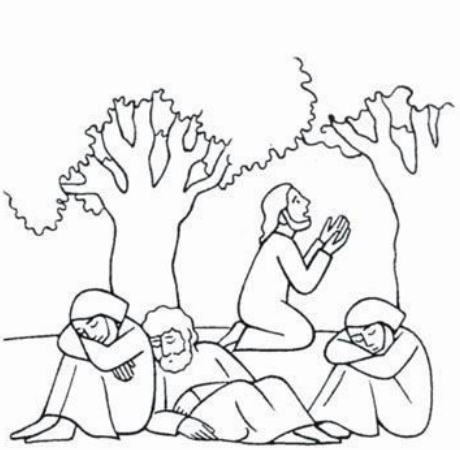

V ZAHRADĚ GETSEMANSKÉ
Luk. 22, 39-46

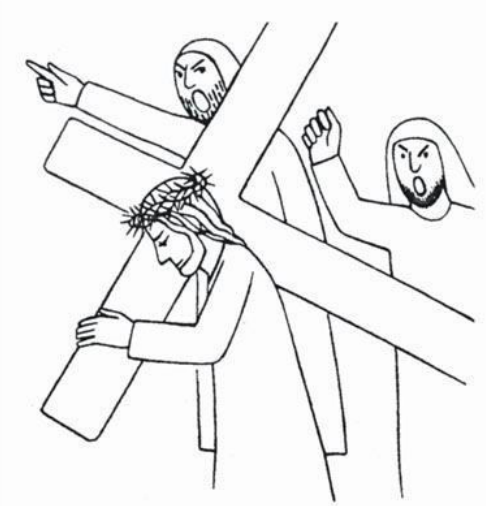

JEŽÍŠ NESE KŘÍŽ
Jan 19, 17

Co dělají Ježíšovi učedníci, když je Ježíšovi těžko? Proč vzal Pán Ježíš na sebe tento těžký kříž?

JE DOKONÁNO
Luk. 23, 44-49

PRÁZDNÝ HROB
Luk. 24, 1-12

Proč jsou Ježíšovi přátelé a jeho rodina smutní?

Čemu se diví ženy na obrázku?

použito z: www.deti.vira.cz, Alice Bohslavová, Biblické omalovánky, nakl. Křesťanský život
Redakce Dobrého pastýře

Českobratrská církev evangelická v Krnově

Kazatel sboru:	jáhen Radovan Rosický
Adresa:	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
Číslo účtu sboru:	1845328379 / 0800
Úřední hodiny:	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
www stránky:	http://krnov.evangnet.cz
Na požádání:	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	17.30 h.	biblická hodina v kostele
(v zimním období dle dohody v kostele nebo v klubovně Tensingu v ZŠ naproti kina Mír)		
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	15.30 h.	dětský křesťanský klub Smajlíci ☺
		- (v ZŠ naproti kina Mír) - každý 2. a 4. pátek v měsíci
	18.00 h.	modlitební chvíle v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže (v ZŠ naproti kina Mír)

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modlitební setkání - v různých církvích dle domluvy.
(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže a klub dětí).

Pravidelná shromáždění v Krasově:

2. a 4. neděle v měsíci	14.00 hod.	bohoslužby
1. a 3. úterý v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina

Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina (U s. Jeníčkové č.p. 38 - nebo dle dohody) - POZOR ZMĚNA !

Jeden vtip nakonec :o)

V jednom skotském městě dal pastor kolovat klobouk, aby tam věřící vkládali almužny na kostel. Po nějakém čase se mu klobouk vrátil, samozřejmě prázdný. Pastor obrátil oči k nebi a s vděčností se modlil: „Děkuji Ti, Bože. Vrátili mi klobouk."

Redakční rada: Bedřich Marek, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, Eva Loydová, techničtí redaktoři - Petr Malík a Hanka Kučerová

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz